

Uit het Woord der Waarheid

Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud

Jaargang 78 • nummer 4 • april 2023

INHOUD

<i>Wij prijzen Uw Naam (gedicht)</i>	<i>73</i>
<i>Christus onze Heere (4)</i>	<i>74</i>
<i>Zeven keer iets geopend in het Evangelie naar Mattheüs (1)</i>	<i>78</i>
<i>Een samenkomst van gelovigen zoals God het bedoelt</i>	<i>82</i>
<i>Blijvend geluk</i>	<i>84</i>
<i>Een woord aan ouders</i>	<i>85</i>
<i>Lectuur – nodig bij zendingswerk!</i>	<i>86</i>
<i>De Heerlijke werd afgewezen</i>	<i>91</i>
<i>Aan hoeveel discipelen is de Heere Jezus na Zijn opstanding verschenen?</i>	<i>93</i>
<i>Wie is een God als U?</i>	<i>94</i>
<i>Bijbelteksten uit het hoofd leren</i>	<i>95</i>

Opvoeding in de school van God (deel 1)

Gods lessen voor geloofshelden in de Bijbel

Serie: Geloofshelden

Iedereen die door Gods genade het eigendom van de Heere is, mag Hem dagelijks dienen. Daarbij kunnen wij als verlost en heel veel leren van geloofsmannen en -vrouwen die in Gods Woord worden beschreven. De Schrift zwijgt niet over hun zwakheden, struikelingen en tekortkomingen – maar laat toch telkens weer zien hoe God hen in Zijn genade opvoedde, bij Zichzelf terugbracht en gebruikte voor Zijn dienst.



nieuwe
uitgave!

In drie delen zullen we lessen overdenken over in totaal 22 dienstknechten. Zij werden in Gods school gevormd, opgevoed en gecorrigeerd. Zijn wij bereid om plaats te nemen 'in de schoolbank' en naar Zijn stem te luisteren?

Dit eerste deel behandelt achtereenvolgens Adam, Abel, Henoeh, Noach, Abraham, Izaäk, Jakob, Jozef en Job.

Bestelcode 5733

hardback, 48 bladzijden

Prijs: € 10,95

Colofon

Redactie- en administratie-adres:

Stg. Uit het Woord der Waarheid

Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en lectuurbestelling:

Tel. 0543 - 47 17 46

E-mail: bestel@uhwdw.nl

IBAN: NL44 INGB 00 00 92 46 08

Algemene info, redactie en doorstorting giften (vertrouwelijk):

Tel. 0543 - 47 88 43; fax 47 88 42

E-mail: info@uhwdw.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB 00 00 72 36 02

BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA 04 22 21 00 48

BIC: ABNANL2A* (ANBI niet aftrekbaar)

*Voor betalingen vanuit buiten Europa de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen: www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen- en buitenland, hulp aan armen, noodhulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock © foto's binnenzijde: Pixabay

Wij prijzen Uw Naam

Wij hebben U lief, o gezegende Heer',
en brengen aanbiddend U dank, lof en eer;
wij buigen ons neer, Heere Jezus, aan Uw voet.
Voor U, Die voor God bent het kostbaarste goed.

Uw Naam is een olie die liefelijk geurt;
de Vader, Die niets dan volmaaktheid bespeurt,
vindt daarin voortdurend Zijn hoogste genot.
Wij gieten die uit en zijn reuk stijgt naar God.

O, Naam Die van hemelse vrede ons spreekt,
o, Naam van Gods Zoon waarbij alles verbleekt,
de Naam van het Lam Dat geslacht werd op aard';
die Naam is voor eeuwig de lofprijzing waard!

Wij prijzen Uw Naam, Heere! U toont ons beslist:
wie U heeft, heeft zeker geen zegen gemist
en mag bij U komen, zoals U belooft!
Heere Jezus, wij hebben U lief. Wees geloofd!

Miss C.H. von Poseck

Christus onze Heere (4)

Christus onze Herder

We moeten ons afvragen of deze relatie van onze gezegende Heere met de Zijnen de juiste plaats inneemt in ons hart. Het is waar dat we hierover vooral in het Oude Testament lezen, maar om te veronderstellen dat het alleen om een Joodse relatie gaat, is een grote tekortkoming. Johannes sluit deze conclusie nadrukkelijk uit, want de Heere zegt stellig: 'Ik heb nog andere schapen, die niet van deze stal zijn; ook die moet Ik toebrengen; en zij zullen naar Mijn stem horen; en het zal één kudde, één Herder worden' (Joh. 10:16).

Ook Petrus – als hij schrijft aan gelovigen van deze bedeling – zegt: 'U was dwalende als schapen, maar bent nu teruggekeerd tot de Herder en Opziener van uw zielen' (1 Petr. 2:25) en: 'Weid de kudde van God, die bij u is en houd toezicht, niet gedwongen, maar vrijwillig, ook niet om schandelijke winzucht, maar bereidwillig; niet als heersers over uw erfgoederen, maar als voorbeelden voor de kudde. En wanneer de *overste Herder* verschenen is, zult u de onverwelkelijke kroon van de heerlijkheid ontvangen' (1 Petr. 5:2-4).

De apostel Paulus gebruikt dezelfde beeldspraak als hij zich richt tot de oudsten in Efeze. 'Geef dan acht op uzelf', zegt hij, 'en op de hele kudde, waarover de Heilige Geest u tot opzieners gesteld heeft, om de gemeente van God te weiden' (Hand. 20:28).

Christus is nu dus *de Herder van Zijn volk* en zij zijn Zijn schapen, samen zijn ze Zijn kudde. Maar er is een verschil. Voor de Joden zou Hij – als zij Hem aanvaard hadden – een Herder op aarde zijn geweest en in het duizendjarige Vrederijk zal Hij de Herder van Zijn aardse volk zijn. 'Ik zal over hen één Herder

doen opstaan en Die zal ze weiden: Mijn Knecht David. Hij zal ze weiden en Hij zal een Herder voor ze zijn' (Ezech. 34:23; zie ook Jer. 23:1-4).

Maar Hij is *onze* Herder als Degene Die gestorven is en opgestaan en gezeten is aan de rechterhand van God. De schrijver van de Brief aan de Hebreëën zegt het zo: 'De God nu van de vrede, Die uit de doden heeft teruggebracht de *grote Herder* van de schapen' (Hebr. 13:20). **Vanaf Zijn plaats in de hemel hoedt Hij nu de Zijnen**. Daarom wordt Hij de grote Herder genoemd, want in Zijn tedere zorg voor de schapen geeft Hij – nu Hij niet bij hen aanwezig is – mensen die onder Zijn leiding 'de kudde hoeden'. Toen Hij was opgevaren naar de hemel, gaf Hij sommigen als herders (Ef. 4:11). Door middel van hen – die de taak hebben om te besturen – oefent Hij nu de functies van de Herder uit voor Zijn volk. Deze relatie wordt dus in beide bedelingen door dezelfde term uitgedrukt. Maar de zegeningen die erdoor verzekerd zijn, worden bepaald door de onderscheidende posities en behoeften van de schapen.

De prachtige drieëntwintigste Psalm – de troost van al Gods kinderen in alle eeuwen – kan toegepast worden door gelovigen van alle bedelingen. De bewoordingen zijn zo dat de Heere Zelf toen Hij als Mens op aarde was, ze kon gebruiken, net als het vrome overblijfsel van de Joden, maar ook gelovigen in de huidige tijd.

1. De goede Herder

Laten we daarom in de eerste plaats nadenken over de Herder Zelf. Tegen de Joden zei Hij: 'Wie door de deur binnengaat, is een herder van de schapen' (Joh. 10:2). Daar stond Hij voor hen als Degene Die als Enige Israël binnenkwam op de weg die door God was aangewezen, Die voldeed aan alle voorwaarden die van Hem voorzegt waren in de Schrift. Daarom had God voor Hem de deur geopend om Hem toegang te geven tot Zijn schapen. Maar het volk als zodanig ontving Hem niet en daarom werd Hij

ook de deur van de schapen (vs. 7). 'Allen, zo velen er vóór Mij gekomen zijn,' zegt Hij, 'zijn dieven en rovers; maar de schapen hebben naar hen niet gehoord. Ik ben de Deur; als iemand door Mij binnengaat, zal hij behouden worden; en hij zal ingaan en uitgaan en weide vinden. De dief komt niet dan om te stelen en te slachten en te verderven; Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben, en het overvloedig hebben. *Ik ben de goede Herder*; de goede Herder zet Zijn leven in voor de schapen' (Joh. 10:8-11).



Dit is het grote en belangrijke kenmerk van de goede Herder: Hij geeft Zijn leven voor de schapen. Hij is de Christus Die gestorven is en als Hij voor allen gestorven is, dan zijn zij allen gestorven (2 Kor. 5:14). Hier komen we bij het hele geheim van de verlossing. De schapen waren afgedwaald en zouden voor eeuwig verloren zijn, maar de goede Herder ging het verlorene achterna – zelfs tot in de dood, de dood aan het kruis – en zocht totdat Hij had gevonden. Dit verklaart voor ons het bijvoeglijk naamwoord 'goede' bij Herder.

'Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons ieder naar zijn eigen weg'. **Maar de goede Herder offerde Zichzelf voor onze zonden. Hij gaf Zijn leven voor de schapen.** 'De HEERE heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen neerkomen' (Jes. 53:6).

De apostel Paulus zegt, om het onvergelykelijke karakter van Gods liefde te verheerlijken: 'Want toen wij nog krachteloos waren, is Christus te rechter tijd voor goddelozen gestorven. Want ternauwernood zal iemand voor een rechtvaardige sterven; immers voor de goede zal misschien iemand de moed heb-

ben te sterven. Maar God bevestigt Zijn liefde tot ons hierin, dat Christus voor ons gestorven is, toen wij nog zondaars waren' (Rom. 5:6-8).

Het hele hart van Christus – én het hart van God – werd geopenbaard door Zijn sterven, want er was niets in ons wat Zijn liefde zou kunnen opwekken, wat Hem ertoe zou bewegen onze plaats in te nemen en ons te verlossen door Zijn kostbare bloed. In de nacht waarin Hij werd overgeleverd, nam Hij brood en dankte Hij en stelde Hij de gedachtenis in aan Zijn volbrachte offer. We zien daar naast elkaar Zijn volmaakte goedheid en het volkomen kwaad van de mens. Maar de volkomen tentoonspreiding van wat de mens was, kon niet de openbaring verhinderen van wat Christus was. Integendeel, net zoals het licht van de zon dat schijnt op een donkere donderwolk, des te helderder en intenser lijkt te stralen, zo komen de liefde, genade en goedheid van Christus des te sterker uit door de volslagen verdorvenheid van de mens die Hem naar het kruis bracht. De goede Herder geeft Zijn leven voor de schapen.

Doordat Hij Zijn leven gaf voor de schapen, werden ze Zijn eigendom. Vervolgens stelde Hij nog een daad: *Hij gaf leven aan de schapen*. 'De dief komt niet dan om te stelen en te slachten en te verderven; Ik ben gekomen opdat zij leven hebben, en het overvloedig hebben' (Joh. 10:10) en: 'Ik geef hun het eeuwige leven, en zij zullen niet verloren gaan in eeuwigheid' (Joh. 10:28). Hier kunnen we een andere uitspraak mee in verband brengen: 'Ik ben de Deur; als iemand door Mij binnengaat, zal hij behouden worden' (Joh. 10:9). We voegen dit vers toe om te laten zien op welke manier Christus leven geeft: **het gaat nooit buiten Hem om**. 'Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven' (Joh. 3:36). Hij wordt hier dus voorgesteld als de Deur en Wie door Hem binnengaat, zal behouden worden – heeft eeuwig leven. Het zou een rampzalige vergissing zijn wanneer wij veron-

derstellen dat Hij absoluut het leven geeft als een gift – en wel als een soevereine gift – en dat iemand het dan ooit zou kunnen bezitten zonder persoonlijk geloof, want dat is het aangewezen middel om het in bezit te krijgen – dat wat hen kenmerkt als Zijn schapen en wat hen afzondert van de wereld.

We lezen ook: *'Hij roept Zijn eigen schapen bij hun naam en leidt ze uit'* (Joh. 10:3) en dat Hij zegt dat Hij Zijn schapen kent (vs. 14-27). Hij had dit kort daarvoor laten zien in het geval van de blindgeboren man. Hij ontmoette hem in zijn blindheid, opende zijn ogen, leidde hem uit het Jodendom en maakte hem tot een aanbidder van Hem Zelf als de Zoon van God.

(Wordt vervolgd).

E. Dennett

Zeven keer iets geopend in het Evangelie naar Mattheüs (1)

Inleiding

De Heere Jezus verheerlijkt in de hemel – God en Mens in één persoon – deed eens de ernstige uitspraak dat Hij 'opent en niemand sluit, en Hij sluit en niemand opent' (Openb. 3:7 hsv). De gedachte dat God opent en sluit, zouden we door de hele Bijbel heen kunnen volgen, maar in dit artikel beperken we ons tot de zeven keer dat er iets geopend wordt in het Evangelie naar Mattheüs. We zullen afsluiten met iets wat niet geopend werd: een deur die gesloten bleef.

1. Schatten geopend voor de Heere

'En toen zij het huis waren binnengegaan, zagen zij het Kind met Maria, Zijn moeder, en zij vielen neer en huldigden Het; en zij openden hun schatten en boden Het geschenken aan: goud en

wierook en mirre' (2:11). Deze tekst gaat over de magiërs¹ die werden aangetrokken door de roem van Gods Koning, de Messias als Koning geboren (2:1) en die van ver gekomen waren om Hem te huldigen naar de beperkte kennis die zij bezaten (verg. Dan. 9:24-27). In tegenstelling tot deze 'wijzen' woonden de Schriftgeleerden en andere Joodse leiders dichtbij en wisten zij exact wat er in Gods Woord geschreven stond over de Koning Die zou komen (Micha 5:2 en andere Schriftverzen), maar ze hadden geen belangstelling voor de Koning der koningen.

Is het niet prachtig om te zien hoe het eerste wat geopend wordt in het Evangelie, tot doel heeft de Heere Jezus te eren? Op deze manier reageerden de magiërs op de grootheid van de Heere, als Gods Koning, Priester en Profeet, wat werd uitgedrukt in het goud, de wierook en de mirre. Zij erkenden Zijn koninklijke en Goddelijke heerlijkheid (goud) en gaven Hem een deel dat alleen voor God bestemd was (de wierook was geheel voor God, Lev. 2:2; 6:15). De mirre duidde op de weg van Christus' lijden (verg. Mark. 15:23; Joh. 19:39) om de heerlijkheid te bereiken. Dit laatste punt legde de Heere Zelf uit en het wordt op veel plaatsen in de Schrift bevestigd (verg. Luk. 24:26; 1 Petr. 1:11).

2. De hemelen geopend voor de Heere

'Terstond nadat Jezus gedoopt was, steeg Hij op uit het water; en zie, de hemelen werden Hem geopend, en Hij zag de Geest Gods neerdalen als een duif en op Hem komen' (3:16). Je zou bijna een boek kunnen schrijven over dit vers: de hemelen zijn geopend voor een Mens op aarde, de allereerste keer in de Bij-

¹ Dit waren oosterse wijzen die, nadat ze door de opkomst van een opmerkelijke ster ontdekt hadden dat de Messias pas geboren was, naar Jeruzalem kwamen om Hem te aanbidden. De naam 'magiërs' werd door onder anderen de Babyloniërs (Chaldeeën), Meden en Perzen gegeven aan wijzen, leraren, priesters, artsen, astrologen, zieners, dromenvertolkers e.d. De profeet Daniël was tot hoofd over hen aangesteld (Dan. 2:48), maar hij hield zich uiteraard zelf niet bezig met occulte praktijken.

bel! De Heilige Geest vereenzelvigd Zich met deze Mens – Die tegelijkertijd de eeuwige Zoon van God is – en de stem van de Vader wordt gehoord, Die zegt: 'Deze is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb!' (vs. 17).

Wat een heerlijke verborgenheden worden hier geopenbaard, maar ook: wat een volmaakt Voorbeeld wordt hier voorgesteld aan het oog van het geloof: laten wij Hem aanbidden!

Na Zijn volbrachte werk aan het kruis, Zijn sterven, begraving en opstanding, voer de Heere Jezus ten hemel, waar Hij werd ontvangen door God en de hoogste plaats kreeg (zie Hebr. 2:9; 5:10). Met andere woorden: **het Voorwerp voor de hemelen op aarde werd nu Zelf in de hemelen ontvangen**. Daar is Hij het meest verheven Voorwerp geworden voor de Zijnen op aarde, zoals we zien in Stefanus, de eerste martelaar van de Kerk (Hand. 7:56). Christus' huidige positie is de basis voor de vrije toegang van de gelovigen. Christus verheerlijkt is de reden voor de opname: een hemels volk, nu op aarde, zal van deze aarde worden weggenomen en in de hemel gebracht (Joh. 14:1-3; 1 Thess. 4:13-18; 1 Kor. 15:51-54), waar de bruiloft van het Lam zal plaatsvinden (Openb. 19:1-7).

Na deze heerlijke gebeurtenissen zullen de hemelen geopend worden voor het oordeel (Openb. 19:11-21); zij die Gods aanbod van genade hebben afgewezen, zullen niet nog een kans krijgen!

De vierde keer dat de hemelen geopend worden, zal zijn tijdens het duizendjarige Vrederijk. Dat was door veel profeten aangegeven, maar door de Heere bevestigd aan Nathanaël (Joh. 1:50-51). Als Zoon des mensen zal Hij het Middelpunt zijn van het hele universum en de verbinding tussen hemel en aarde. Engelen zullen opklimmen van en neerdalen op Hem, een onophoudelijke openlijke tentoonspreiding van zegen, een stroom van gebed en reactie naar de hemel en een stroom van

zegen vanuit de hemel (Openb. 21:9-22:5). In geestelijk en moreel opzicht geldt dit voor de Gemeente vandaag de dag en we zien er een voorafschaduw van in de droom van Jakob (Gen. 28:12-15).

3. De Heere opent Zijn mond

'En Hij opende Zijn mond en leerde hen en zei: Welgelukzalig de armen van geest, want voor hen is het koninkrijk der hemelen' (5:2-3). De Heere wist dat Zijn getuigenis zou worden afgewezen, hoewel God Hem had geëerd (3:16-17). Daarom onderricht Hij Zijn discipelen om een gepaste houding jegens God te tonen en Zijn belangen na te streven onder een volk dat Hem zou verwerpen en in een wereld die Hem zou kruisigen. Laten we daarom zorgvuldig aandacht schenken aan de woorden die komen uit de mond van de ware Koning, Die ook onze Leraar is (11:29).

In Mattheüs 13 spreekt de Heere acht gelijkenissen uit in verband met het koninkrijk der hemelen, zoals dat is toevertrouwd aan de handen van de mens na de afwijzing van de Messias door de leiders. Niettemin blijft Hij 'achter de schermen' aan het werk. Hij bevestigt dat Zijn voorstelling van zaken in overeenstemming is met wat de profeet had



voorzegd in het Oude Testament: 'Ik zal Mijn mond opendoen in gelijkenissen; Ik zal dingen uitspreken, die van de grondlegging der wereld af verborgen zijn geweest' (13:35; verg. Jes. 42:9).

4. Dingen worden geopend

De belofte van de Heere aan Zijn discipelen is: 'Bid, en u zal gegeven worden; zoek, en u zult vinden; klop, en u zal worden

opengedaan. Want een ieder die bidt, ontvangt; en die zoekt, vindt; en die klopt zal worden opengedaan' (7:7-8). Een discipel moet niet alleen luisteren, hij moet ook het gehoorde onderwijs in praktijk brengen (Joh. 13:17; Jak. 1:22). Daarvoor moet hij werkelijk geoefend zijn, zoals aangetoond wordt in de noodzaak om te bidden, te zoeken en te kloppen (let op de opklimming in intensiteit). De Heere belooft Zijn gehoorzame discipelen dat zij kunnen reken op de hulp van de Meester, op 'een open deur' (verg. Openb. 3:8).

(Wordt vervolgd).

Alfred E. Bouter

Een samenkomst van gelovigen zoals God het bedoelt

1. Zo'n samenkomst hoort **geen andere naam** aan te nemen dan die van Christus (1 Kor. 1:12-13); de gelovigen horen alleen tot Hem samen te komen. Zo'n gemeenschap hoort het lidmaatschap af te wijzen van elke zogenaamde kerk of organisatie die door mensen gesticht is, want de Schrift spreekt alleen maar over één lidmaatschap: lid zijn van het lichaam waarvan Christus het Hoofd is, dus het horen bij de ware en enige Gemeente.

2. Ze hoort te erkennen dat het avondmaal van de Heere de viering is die in haar eigen karakter én in de verbindingen heilig gehouden moet worden en dat de Heere door Zijn Woord daarbij het gezag hoort te hebben. Daarom moet ze zich **afschieden** van alles wat Zijn gezag weigert, de waarheid ontkent, of ons zou verbinden met dit soort dingen.

3. Ze hoort de aanwezigheid en de **leiding van de Heilige Geest** te erkennen; ze zal altijd een door de mens ingestelde autoriteit

over Gods kinderen afwijzen en de menselijke wijding tot een ambt of bediening verwerpen. Deze principes moet ze beoefenen in afzondering van alles wat ermee in tegenspraak is en in de eenvoud van de apostolische tijd zoals we die beschreven vinden in het Boek Handelingen en onderwezen in de Brieven.

4. Ze hoort allen te erkennen die het geloof belijden, Godvrezend leven en vrij zijn van verbindingen die in tegenspraak zijn met de principes van het Woord waaraan wij ons hebben te houden en ze is geroepen om in [gemeenschap](#) met hen te wandelen. Ze moet samenkomen tot de Heere als haar Hoofd en enige Middelpunt, in gehoorzaamheid aan de bovengenoemde waarheden, die ze in de praktijk hoort te vertonen te midden van de algemene afval en het verval – niet met de pretentie het hele volk van God, de hele Gemeente te zijn, maar in nederigheid en in het besef van eigen zwakheid en tekortkomingen.

Groepen gelovigen die op deze manier samenkomen, hebben de verantwoordelijkheid en het gezag om namens de Heere te handelen, binnen de grenzen van Zijn Woord.

Gods huis is heilig en Zijn kinderen zijn ervoor verantwoordelijk Gods heilige karakter te handhaven in Zijn huis; ze zijn niet geroepen om alle mensen in dat huis te omarmen, maar om Hem te vertegenwoordigen in overeenstemming met de verantwoordelijkheid die Hij hun heeft gegeven.

John Bloore



Blijvend geluk

'Ik heb alle werkzaamheden gezien die er onder de zon plaatsvinden, en zie, het was alles vluchtig en najagen van wind' (Pred. 1:14).

Wil geluk werkelijk en blijvend zijn, dan moet het gebouwd zijn op een stevig fundament. Als we ons bezighouden met het bouwen van een luchtkasteel, kan dat op het moment zelf misschien wel een bepaalde mate van voldoening en plezier geven. Datzelfde geldt voor het lezen van een roman of het bezig zijn met sport of feestjes en dergelijke. We kunnen ook een bepaalde opwinding ervaren in avontuur en in wat de wereld omschrijft als succes in het leven, maar iedere tik van de klok brengt ons dichter bij het moment dat we alles moeten achterlaten.

En waar kunnen we dan op terugvallen of naar vooruitkijken? Al die dingen waren slechts een tijdelijke ontsnapping uit de ernstige realiteit van het leven en de zekerheid van de dood die erop volgt. Ze kunnen geen ware en blijvende voldoening geven.

Iemand die waar geluk zoekt in dergelijke dingen, doet in feite het experiment van Salomo na. Salomo bezat gezondheid, rijkdom en roem en alles wat deze wereld kan bieden en hij besloot uiteindelijk te onderzoeken welk plezier er verkregen kan worden onder de zon. Hij bespaarde zich geen enkele moeite. Hij probeerde alles wat deze wereld te bieden heeft. Daarna somde hij het nettoresultaat van alles op in verhouding met het geluk dat het hem verschafte.

Wil geluk werkelijk en blijvend zijn, dan moet het gebouwd zijn op een stevig fundament, waaraan niet geschud kan worden door de stormen van het leven. We zouden wel willen dat de levensreis altijd over rustige wateren voerde, maar dat is niet

het geval. De golven zijn vaak ruw en de reis zwaar. God heeft ook bepaald dat het zo zou zijn, **zodat de mens zich tot Hem zou keren als de enige Bron van ware voldoening**. Ware en blijvende vreugde kan alleen verkregen worden in God Zelf, geopenbaard in Christus, en is niet op een andere manier te verkrijgen. Die vreugde op een andere manier zoeken is slechts een 'najagen van wind'.

E.C. Hadley

Een woord aan ouders

'Luister, hemel, neem ter ore, aarde! Want de HEERE spreekt: Ik heb kinderen grootgebracht en doen opgroeien, maar zij zijn tegen Mij in opstand gekomen' (Jes. 1:2).

Wij worden in deze tijd overspoeld door literatuur die ons voorhoudt dat opstandige kinderen niet verantwoordelijk gesteld kunnen worden voor hun slechte gedrag, omdat het altijd de schuld is van de ouders. In veel gevallen is dit ongetwijfeld waar, maar in veel andere gevallen niet.

Het hierboven geciteerde vers is een bemoediging voor ouders die geprobeerd hebben hun kinderen op te voeden in de onderwijzing en de terechtwijzing van de Heere, maar zeer teleurgesteld zijn in het resultaat. **De Heere weet goed hoe u zich voelt. Hij heeft ook kinderen grootgebracht en doen opgroeien, maar ze zijn tegen Hem in opstand gekomen!** Niet elk geval van een eigenzinnig kind is de schuld van de ouders. Evenmin is een incidentele fout van de ouders een geldig excuus voor het wandgedrag van het kind. De schrijver van de Brief aan de Hebreëen zegt ons: 'Wij hadden de vaders van ons vlees om ons te tuchtigen en wij hadden ontzag voor hen ... Zij tuchtigden [ons] ... naar het hun goed dacht, maar Hij tot [ons] nut' (12:9-10). God

erkent dus dat menselijke ouders niet volmaakt zijn, maar zegt dat ze niettemin ontzag moeten ontvangen.

Natuurlijk moeten we ons hart, onze motieven en onze methoden onderzoeken. Als wij onverschillig zijn geweest en ongehoorzaam aan de voorschriften van de Schrift, zouden we niet verbaasd moeten zijn over de droevige resultaten. In zo'n geval moeten we ons falen belijden en bidden voor herstel en voor wijsheid voor de verdere weg. Als we echter oprecht geweest zijn in onze pogingen om onze kinderen op de juiste weg te leiden, als wij vaak met hen en voor hen hebben gebeden en als wij hun een goed voorbeeld hebben voorgehouden, moeten we de resultaten aan de Heere overlaten en nederig Zijn wil aanvaarden.

Laten we op onze hoede zijn voor het gevaar van een onterecht schuldgevoel.

A.M. Behnam

Lectuur – nodig bij zendingswerk!

De periode van de pandemie heeft mij de gelegenheid geboden om wat tijd te besteden aan het sorteren van oude dossiers en hun volume te verminderen door dingen weg te gooien die ik uit gewoonte had bewaard in de hoop ze ooit nog te kunnen gebruiken. Veel papieren brachten herinneringen naar boven, sommige prettig, andere zeer droevig. En er doken inderdaad een paar zeer interessante stukken op, die mij verrasten toen ik ze vond. Eén ervan, het artikel hieronder, was meegebracht door Grace & Truth, samen met het verslag dat zij gewoonlijk naar de destijds jaarlijkse Kenosha Broederconferentie stuurden. Hoewel het verhaal driekwart eeuw teruggaat (buitenlandse zendingen werden kort na de communistische machtsovername in 1949 uit

China verbannen), is het punt dat dit verslag maakt, vandaag de dag nog steeds pijnlijk relevant in veel zendingslanden.

'AMERIKAANSE ZENDELINGEN ZIJN DWAZEN'

De straatbijeenkomst was net afgelopen. De zending voelde een warme gloed van voldoening door zich heen gaan, toen hij zag hoe de menigte die aandachtig had geluisterd, uiteen begon te gaan. Opnieuw was de boodschap verkondigd.

John Mendow, zending in China, dankte God in stilte voor het voorrecht om het evangelie te verkondigen aan deze oosterse mensen. Hij merkte op dat zijn medewerkers de geluidsinstallatie en de muziekinstrumenten efficiënt aan het inladen waren in de auto van de zending. Zijn voldoening was compleet. Hij dankte God ook voor zijn trouwe medewerkers.

Terwijl de zending zijn blik over het tafereel liet gaan, merkte hij een Chinese legerofficier op, die door de zich verspreidende menigte naar voren liep. Waarschijnlijk wil hij iets meer weten over de boodschap, dacht hij toen de man naderde. De officier stopte nauwelijks een pas van hem vandaan. Er stond duidelijk vijandigheid te lezen in zijn blik. Ook zijn stem verraadde zijn instelling.

'Jullie Amerikaanse zendingen zijn dwazen!'

'Is dat zo?' John Mendow vroeg het zo beleefd als hij kon.

'Waarom denkt u dat?'

'Vanwege jullie methoden. Daarom denk ik dat.'

'Wat is er mis met onze methoden?'

'Nou, neem die openluchtbijeenkomst die u net hebt afgesloten. U had een prachtige kans om een overwinning te behalen voor uw religie. Maar u hebt hem laten glijpen. Nu is die mogelijkheid voor altijd voorbij.'

'Ik kan u niet volgen, meneer. Waar wilt u naartoe?'

De kritische legerofficier sprak kil, vastberaden, onomwonden zijn mening uit. Hij vestigde de aandacht van de zending op

het feit dat hij nooit meer de kans zou krijgen om tot de nu verspreide menigte te spreken. De verkondigde boodschap, die waarschijnlijk glashelder was voor de zendeling zelf, was volkomen nieuw en anders dan alles wat deze toehoorders ooit hadden gehoord. Er was gesproken over een onbekende God en over een levenswijze die volkomen vreemd was aan het denken van de toehoorders. Hoe kon de zendeling verwachten dat zijn toehoorders zo'n vreemde filosofie, zo'n nieuwe godsdienst, zouden begrijpen en dat nog wel de eerste keer dat zij die hoorden?

'Waarom hebt u de mensen geen lectuur gegeven?' vroeg de officier. 'Een folder, gemakkelijk te begrijpen! Dan zou hun nieuwsgierigheid gewekt zijn en konden ze het gehoorde verder bestuderen. Dan zou uw boodschap misschien maanden of zelfs jaren effect hebben gehad, in plaats van alleen maar voor een moment!'



gierigheid gewekt zijn en konden ze het gehoorde verder bestuderen. Dan zou uw boodschap misschien maanden of zelfs jaren effect hebben gehad, in plaats van alleen maar voor een moment!'

De zendeling had geen weerwoord. Een golf van wrevel overspoelde zijn geest. Deze wrevel was echter niet gericht tegen

zijn criticus. John herinnerde zich bitter de vergeefse pogingen die hij had ondernomen om het soort lectuur te verkrijgen dat zojuist was genoemd. Hij maakte aanstalten om de officier te antwoorden, maar de man vervolgde zijn bijtende kritiek.

'Jullie, zendelingen, zijn al langer dan honderd jaar in China, maar jullie hebben China niet voor jullie Christus gewonnen. U klaagt over het feit dat er nog steeds ontelbare miljoenen zijn die nog nooit de naam van uw God hebben gehoord. En zij weten ook niets over uw Christendom'.

De Chinese officier pauzeerde om zijn argument te laten bezinken. Zijn ogen gloeiden van voldoening toen hij zag welk effect het had op de zendeling. Zijn toon was vol spot toen hij vervolgde: 'Wij, communisten, zijn nog geen tien jaar in China, maar er is geen Chinees die de naam Stalin niet heeft gehoord of die niets van het communisme weet. Wat jullie, zendelingen, in honderd jaar niet voor elkaar hebben gekregen, is ons, communisten, in tien jaar gelukt. Wij hebben China vervuld met onze leer'.

John zocht naar een antwoord. De woorden wilden niet komen. Hij wist dat de beschuldigingen terecht waren. Opnieuw probeerde hij aan een antwoord te beginnen, maar hij werd onderbroken.

'Laat me u nu vertellen waarom jullie hebben gefaald en waarom wij zijn geslaagd. Jullie hebben geprobeerd de aandacht van de massa te trekken door kerken te bouwen, zendingsposten, scholen en wat al niet meer. Maar wij, communisten, hebben onze boodschap gedrukt en onze lectuur over heel China verspreid. Op een dag zullen wij jullie, zendelingen, uit ons land verdrijven. We zullen het doen door middel van de gedrukte boodschap'.

Gefrustreerd en gekwetst door de waarheid die gelegen was in de uitspraken van de communist, bad de zendeling in stilte om een antwoord. Een wirwar van gedachten raasde door zijn hoofd. Hij wist dat overal waar je keek, de communistische lectuur zichtbaar was. Aanplakbiljetten, kranten, folders, tijdschriften en traktaten verenigden zich om de aandacht van China te vestigen op de 'grote leugen'!

Veel van die lectuur bevatte een aanval op de Amerikaanse manier van leven. Het Christendom werd weggezet als een 'godsdienst van de witte man'. Vaak werd de zendeling ervan beschuldigd een kapitalistische spion te zijn. Soms werd Jezus Christus belachelijk gemaakt door Hem een uitvinding van de kapitalist te

noemen. China werd gehersenspoeld door een in feite verloren zaak!

John Mendow dacht opnieuw aan zijn naar het thuisland gestuurde smeebeden om lectuur, die onbeantwoord waren gebleven. Als hij genoeg Schriftgedeelten had kunnen krijgen, als hij brochures, traktaten en folders had kunnen krijgen waarin de boodschap van het evangelie werd uitgelegd, zou de situatie nu misschien anders zijn geweest. John keek alleen maar naar zijn kwelgeest, die een stijve buiging maakte, zich abrupt omdraaide en wegliep.

De zending zuchtte spijtig. Zijn gevoelens van voldoening waren verdwenen. Hij mompelde zwakjes en bad: 'O God, het is waar dat we China aan het verliezen zijn. We falen. Waarom, o waarom, konden we de lectuur niet krijgen? Wie heeft ons in de steek gelaten, Heere?'

Aan dit verslag voegde Grace & Truth toe: 'Wij moeten zowel Gods soevereiniteit erkennen in de omstandigheden in China als het falen van Christenen. Dit verslag maakt echter een behoefte duidelijk die we bij Grace & Truth in het bijzonder proberen te vervullen'.

Dank de Heere voor de traktaten en andere lectuur die Grace & Truth de afgelopen 89 jaar heeft uitgegeven. Haar stichter, E.C. Hadley, was zelf vanaf 1925 zes jaar lang zending geweest in West-Afrika. Dat hij in 1931, toen de Grote Depressie heerste, gratis traktaten ging uitgeven en verzenden, waarbij hij erop vertrouwde dat de Heere zou voorzien in de benodigde financiën, was waarlijk een daad van geloof. Grace & Truth werkt nog steeds op die basis! Bid alstublieft met onze broeders daar, niet alleen voor de financiën die nodig zijn voor het werk, maar ook dat God de werkers moge oefenen en uitzenden die nodig zijn om dit werk van de Heere voort te zetten.

Dank God voor een geliefde Chinese broeder die enkele decennia geleden door de Heere naar de VS is geleid en die Bijbelgetrouwe lectuur in het Chinees heeft vertaald. Dank God voor GBV in Duitsland, die deze lectuur laat drukken en voor hen die ervoor zorgen dat de lectuur terechtkomt bij gelovigen in China om het daar te verspreiden. Vraag de Heere om deze lectuur te blijven zegenen en gebruiken tot Zijn eer en tot hulp voor velen.

Eugene P. Vedder, Prayer Calendar november 2020

De Heerlijke werd afgewezen

'En toen allen zich verwonderden over alles wat Jezus deed, zei Hij tot Zijn discipelen: Legt u deze woorden in uw oren, want de Zoon des mensen zal overgeleverd worden in de handen van de mensen... [De Samaritanen] ontvingen Hem niet, omdat Zijn aangezicht gericht was naar Jeruzalem. En toen nu Zijn discipelen, Jakobus en Johannes, dit zagen, zeiden zij: Heere, wilt U dat wij zeggen dat vuur van de hemel neerdaalt en hen verteert, zoals ook Elia gedaan heeft? Maar Hij keerde Zich om en bestrafte hen' (Luk. 9:43-44, 53-55).

Waarom breng ik deze twee dingen samen: de heerlijkheid van de Heere Jezus aan de ene kant en het feit dat Hij Zich niet bezorgd maakte om de afwijzing van de Samaritanen aan de andere kant? Dit doe ik omdat ik in de Heere een uiting zie van een prachtige menselijke deugd: weten vernederd te worden en weten overvloed te hebben. Paulus leerde vernederd te worden en overvloed te hebben (Fil. 4:12) puur door de morele cultuur, maar de Heere Jezus leerde het door de volmaaktheid van Zijn eigen menselijke natuur. Hoe bereid en gewillig is onze ellendige en verdorven natuur om voordeel te behalen uit een vlijend mo-

ment, maar toen de Heere Jezus het voorwerp werd van bewondering en verwondering, maakte Hij onmiddellijk Zijn ophanden zijnde vernedering bekend!

Nu vraag ik u: **wat past een mens op zijn weg naar de hemelse heerlijkheid?** Zou hij uit moeten zijn op geld en macht of iets van dien aard? Oordeel zelf. Is het juist als een man zich met klei belaadt terwijl hij op weg is naar een plaats waar hij klei als nutteloos beschouwt? De Heere laat ons het pad zien en Hij laat ons het einde van het pad zien, maar het is onze liefde voor de tegenwoordige dingen die het ons moeilijk maakt.

Voor wie in deze wereld hebt u bewondering? Bewondert u mensen die het financieel goed voor elkaar hebben en die opklimmen op de sociale ladder? Wen uzelf eraan om ware heerlijkheid op te merken. Die scheen in de Zoon van de timmerman. Die scheen in Paulus als een gevangene in Rome. En die schijnt in hen die arm zijn in deze wereld, maar rijk in geloof. Moge de Heere onze ogen openen, zodat wij Gods voorwerpen zien in Gods licht.

J.G. Bellett



Aan hoeveel discipelen is de Heere Jezus na Zijn opstanding verschenen?

*'En dat Hij aan Kefas is verschenen, daarna aan de **twalf**' (1 Kor. 15:5).*

*'En teruggekeerd van het graf, berichtten zij dit alles aan de **elf** [discipelen] en aan al de anderen' (Luk. 24:9; zie ook Luk. 24:33; Matth. 28:16; Mark. 16:14; Hand. 1:9-26).*

Judas Iskarioth, één van de 12 discipelen, had zich opgehangen toen hij de gevolgen van zijn verraad had opgemerkt. Na Zijn opstanding is de Heere Jezus verschenen aan Zijn overgebleven elf discipelen. Daarom worden die op dat moment ook 'de elf' genoemd (Mark. 16:14; Luk. 24:9,33), ook al bleef de vaste aanduiding 'de twalf' behouden en werden deze door elkaar gebruikt. Zo staat er om begrijpelijke redenen over Thomas na de opstanding van de Heere Jezus dat hij 'één van de twaalven' was (Joh. 20:24).

In Handelingen 1 wordt dan verteld hoe korte tijd later Matthias wordt ingeloot als twaalfde apostel in de plaats van Judas Iskarioth. Vervolgens worden de apostelen weer als 'de twalf' aangeduid (Hand. 6:2).

Als de apostel Paulus ongeveer 25 jaar later in de Brief aan de Korinthiërs spreekt over 'de twalf', bedoelt hij daarmee het vaste begrip 'de twaalven' dat na de opstanding nog steeds bestond.

S. Drüeke / A. Remmers

Wie is een God als U?

'Wie is een God als U, Die de ongerechtigheid vergeeft, Die voorbijgaat aan de overtreding van het overblijfsel van Zijn eigen-dom? Hij zal niet voor eeuwig vasthouden aan Zijn toorn, want Hij vindt vreugde in goedertierenheid. Hij zal Zich weer over ons ontfermen, Hij zal onze ongerechtigheden vertrappen, ja, U zult al hun zonden werpen in de diepten van de zee' (Micha 7:18-19).

Helaas moeten we zeggen dat het volk Israël bewezen had net zo te zijn als Jakob, hun voorvader, die tegenover God bekende: 'Ik ben te onbeduidend voor al de blijken van goedertierenheid en al de trouw die U Uw dienaar bewezen hebt' (Gen. 32:10). Zijn geschiedenis was er een geweest van niet slechts zwakheid en tekortkomingen, maar van hartgrondige rebellie tegen de Heere. God had (en heeft) het volk door ervaringen van ellende en verdriet gevoerd waarvan zelfs de heidense naties erkennen dat deze ver uitgaan boven wat andere volken hebben doorstaan.

Uiteindelijk zal in ieder geval een deel van dat volk opgewekt worden en de enorme omvang beseffen van de schuld die zij op zich hebben geladen en zich tot de Heere wenden. Wanneer zij dat doen, wat ontdekken zij dan? **Zij zullen ontdekken dat Hij veel genadiger en lankmoediger is dan zij zich ooit van Hem hadden voorgesteld.** Het is zelfs Zijn grote goedertierenheid die hen in feite tot bekering leidt (zie Rom. 2:4).

De verzekering van deze goedertierenheid en ontferming zal niet beperkt blijven tot Israël, want Israël is een voorbeeld van de gehele mensheid. Zoals Israël had gezondigd, hebben allen gezondigd en allen hebben dezelfde Heiland nodig, Die vol vreugde ieder mens zal aannemen die zijn schuld aan de Heere belijdt. Hij zal die zonden onmiddellijk vergeven. Zijn toorn jegens de zondaar zal volkomen bedaren en Hij zal alle zonden in de diepte

van de zee werpen, zodat ze nooit meer tegen de schuldige persoon in herinnering worden gebracht. Wat een wonderbaarlijke, heerlijke genade!

Als u aarzelt of niet zeker bent van deze vergeving, talm dan niet langer, maar vertrouw volkomen op de Heere Jezus. Geloof Zijn Woord en bedank Hem voor Zijn reddende genade.

L.M. Grant

Bijbelteksten uit het hoofd leren

'U moet ze uw kinderen inprenten en erover spreken, als u in uw huis zit en als u over de weg gaat, als u neerligt en als u opstaat' (Deut. 6:7).

Melvin Johnson en ik gingen samen naar de zondagsschool. We zaten in dezelfde 'zomerklas' en hadden dezelfde zondagsschool-lerares. Ze was een vroegere China-zendelinge, die er veel waarde aan hechtte om Bijbelteksten uit het hoofd te kennen. We hadden toen een puntensysteem waarmee we beloond werden. Ook als we niet direct blij waren met het uit ons hoofd leren, bezat ze de gave om ons ondanks dat toch daartoe te brengen.

Helaas werd Melvin in al deze jaren niet een echte Christen. Hij had geen bijzondere problemen en moeilijkheden, in ieder geval niet meer dan anderen kinderen die hebben en hij bekeerde zich niet.



Toen de oorlog uitbrak, moest ik naar de marine en Melvin in het leger. We schreven niet met elkaar en verloren het contact met elkaar.

Het gebeurde dat zijn eenheid verweekeld was in één van de eerste aanvalsgolven op Anzio in Italië. Toen hij op weg naar het strand was, werd hij neergeschoten. Hij lag in een vossenburcht en vanwege de hevige gevechten konden de paramedici hem niet bereiken. Toen hij daar lag en bloedde en er maar geen hulp kwam, werd hem duidelijk dat hij het niet zou overleven. Hij haalde zijn Nieuwe Testament tevoorschijn, dat hij meegekregen had van zijn kerk, en zocht een vers op dat hij op de zondagschool geleerd had. Het lukte hem nog om een kort briefje voor zijn moeder te schrijven, waarop hij dat Bijbelvers citeerde en haar vertelde dat hij de Heere aangenomen had. Toen stierf hij in die vossenburcht. Toen het gevecht voorbij was, vond men Melvin met zijn identificatielabel daar. Men vond ook zijn Nieuwe Testament met daarin het korte briefje voor zijn moeder. Beiden bereikten zijn familie en zorgden voor veel emotie.

Mijn moeder vertelde me deze geschiedenis na de oorlog en ik geloof met heel mijn hart dat de Heere Zijn Woord gebruiken zal. [Woorden uit de Bijbel, misschien afgewezen door een kinderhart, kunnen jaren later een reddende zekerheid over Christus zijn.](#)

Deze zekerheid was jarenlang de ruggengraat van ons werk voor Christus. Wat kun je beter doen dan een kind een Bijbel geven? Met een Bijbel, waarvan hij kan zeggen dat die van hem is, kun je hem aansporen om daarin te lezen en Bijbelgedeelten die hem aanspreken of helpen, te markeren.

Schrijver onbekend.

Neem uw enige zoon!

*De grote geloofswaard van Abraham en Izaak
in Genesis 22*

Serie: Geloofshelden

Auteur: Daniel Melui

Abraham was een man van geloof. Bijna niemand heeft ooit zo'n grote en unieke geloofswaard gehad als hij. In Genesis 22 bereikt zijn geloof een hoogtepunt. Ook Izaak geeft hier blijk van diepgaand geloofswaardvertrouwen en innerlijke rust. Daarom bevat dit hoofdstuk zoveel nuttige lessen voor ons praktische geloofswaardleven.

Naast deze praktische lessen vinden we in dit hoofdstuk ook een beeld: de relatie tussen Abraham en Izaak toont ons iets van de diepe en intieme gemeenschap tussen God de Vader en Zijn Zoon – een gemeenschap die van eeuwigheid af bestond en ononderbroken werd voortgezet toen de Zoon naar de aarde kwam. In deze gemeenschap ging de Heere Jezus Zijn weg naar het kruis.

In Abraham zien wij de eigenschappen van God de Vader, Die zelfs Zijn eigen Zoon niet heeft gespaard, maar Hem voor ons allen overgegeven heeft. Wij herkennen in Izaak een illustratie van de onderwerping en gehoorzaamheid van de Heere Jezus, Die Zich als een Lam naar het kruis liet leiden om daar als onze Plaatsvervanger te sterven.

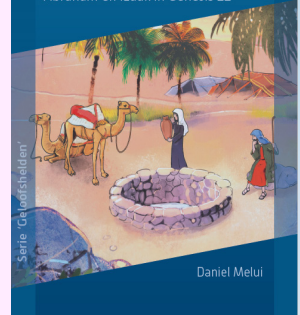
Wát een geloofswaardlessen laten deze beide geloofshelden ons hier zien!

Brochure, formaat A5, 60 pag.

Bestelcode: 6334

Neem uw enige zoon!

De grote geloofswaard van
Abraham en Izaak in Genesis 22



Prijs: € 6,95

Nadenkertje



Het woord van het kruis

‘God bestaat echt en Jezus Christus leeft’ – met deze woorden sprak een collega die op dezelfde universiteit les gaf als ik, me eens aan. Ik was zo perplex dat ik niets antwoordde. Maar ik dacht dat deze collega het toch moest weten, want ik kende hem als een serieuze Christen.

Ikzelf was innerlijk eerder verscheurd, omdat ik weliswaar in het bestaan van God geloofde, maar ik niet de echte overtuiging had dat Jezus Christus leeft. Toch hield deze eenvoudige zin van mijn collega me steeds weer bezig. Toen werd ik op een evangelisatiebijeenkomst uitgenodigd en daar hoorde ik dat de Heere Jezus voor mij heel persoonlijk gestorven is. **Het was de boodschap van het kruis, die men het Evangelie van Jezus Christus noemt.** Nooit eerder had iemand me zo duidelijk aan de hand van de Bijbel verduidelijkt dat ik net als alle mensen een zondaar ben en daarom onder het rechtvaardige oordeel van God sta als ik Christus niet als Redder aanneem.

Aan het eind van zijn toespraak vroeg de spreker de hoorders zich te melden als ze door de boodschap van het kruis geraakt waren. Dat gold precies voor mij. Ik zat onder de vele andere toehoorders en wist dat God tegen me sprak. Maar op dat moment durfde ik me niet te melden. Toch nam ik in stilte de Heere Jezus als mijn persoonlijke Redder aan en op dat moment werd ik ‘opnieuw geboren’ (Joh. 3:3,5).

Nu weet ik dat de Heere Jezus leeft. Met overtuiging kan ik zeggen dat Hij niet in het graf gebleven is, maar de dood de macht ontnomen heeft.

Ik vertrouw helemaal op het Bijbelse bericht dat Jezus Christus op de derde dag van de dood opgestaan is en nu de hoogste ereplaats bij God in de hemel heeft.